

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 743/2552

กรมสรรพากร โจทก์ นายจรัส แสงจันทร์ จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 694, ป.พ.พ. มาตรา 1754

ย่อ / หลักกฎหมาย

เมื่อโจทก์ทราบการตายของ อ. ตั้งแต่วันที่โจทก์ยื่นคำร้องขอเฉลี่ยทรัพย์สินในคดีหมายเลขแดงที่ 1215/2545 ของศาลจังหวัดพัทลุง แม้ทางพิจารณาจะไม่ปรากฏว่า โจทก์ยื่นคำร้องขอเฉลี่ยทรัพย์สินเมื่อใด แต่ปรากฏจากหนังสือแจ้งผลคดีของอัยการจังหวัดพัทลุงว่า วันที่ 10 พฤษภาคม 2547 ศาลจังหวัดพัทลุงมีคำสั่งอนุญาตให้โจทก์เฉลี่ยทรัพย์สินในคดีดังกล่าวได้ จึงถือได้ว่าอย่างช้าในวันที่ 10 พฤษภาคม 2547 โจทก์รู้ถึงความตายของ อ.แล้ว การที่โจทก์ฟ้องจำเลยเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2549 ซึ่งพ้นกำหนด 1 ปี นับแต่วันที่โจทก์รู้ถึงความตายของ อ. สิทธิเรียกร้องของโจทก์ต่อกรมรดกของ อ.จึงขาดอายุความตาม ป.พ.พ.มาตรา 1754 วรรคสาม จำเลยในฐานะผู้ค้าประกันยอมยกข้อต่อสู้ดังกล่าวขึ้นอ้างได้ตาม ป.พ.พ.มาตรา 694

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระเงินจำนวน 115,748 บาท แก่โจทก์ จำเลยให้การว่า จำเลยเป็นผู้ค้าประกันหนี้ค่าภาษีอากรของนายอุดม เมื่อวันที่ 4 มกราคม 2545 นายอุดมถึงแก่ความตาย โจทก์รู้่านายอุดมถึงแก่ความตายตั้งแต่ปี 2545 การที่โจทก์ฟ้องคดีนี้เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2549 จึงเกินกำหนด 1 ปี นับแต่โจทก์ได้รู้หรือควรจะรู้่านายอุดมถึงแก่ความตาย อายุความตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1754 วรรคสาม ขอให้ยกฟ้อง ศาลภาษีอากรกลางพิพากษายกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ โจทก์อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรวินิจฉัยว่า "...มีปัญหาวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของโจทก์ประการเดียวว่า ฟ้องโจทก์ขาดอายุความหรือไม่ เห็นว่า ก่อนที่โจทก์จะยื่นคำร้องขอเฉลี่ยทรัพย์สินในคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ 1215/2545 ของศาลจังหวัดพัทลุง ระหว่างธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) โจทก์ นางกิม กับพวก จำเลย ได้ความว่าสรรพากรพื้นที่พัทลุงมีบันทึกข้อความลงวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2547 ถึงสรรพากรภาค 12 สรุปความว่า ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ได้ฟ้องทนายโดยธรรมของนายอุดม เพื่อบังคับจำนองเมื่อวันที่ 23 กันยายน 2545 และจะมีการบังคับคดีขายทอดตลาดที่ดินของนายอุดม ซึ่งติดจำนองธนาคารดังกล่าว แต่เนื่องจากนายอุดมเสียชีวิตแล้วเมื่อวันที่ 4 มกราคม 2545 ฉะนั้นเพื่อให้ได้รับชำระภาษีอากรค้างจึงเห็นควรยื่นคำร้องเฉลี่ยทรัพย์สิน และขอให้สรรพากรภาค 12 จัดส่งใบแต่งตั้งทนายความให้สรรพากรพื้นที่พัทลุงเพื่อดำเนินการต่อไป ต่อมาสรรพากรภาค 12 มีบันทึกลงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2547 แจ้งให้สรรพากรพื้นที่พัทลุงดำเนินการยื่นคำร้องขอเฉลี่ยทรัพย์สิน พร้อมกับส่งใบแต่งตั้งทนายความซึ่งลงนามโดยนายโยธิน สรรพากรภาค 12 จำนวน 4 ฉบับ ไปด้วย จากเอกสารที่โจทก์ส่งต่อศาลในคดีนี้ปรากฏว่ามีใบแต่งตั้งทนายความ 1 ฉบับ ระบุว่า ผู้ลงนามเป็นผู้แต่งตั้งทนายความคือนายโยธิน สรรพากรภาค 12 ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสรรพากรกรณีจึงมีเหตุผลให้เชื่อได้ว่า ผู้ที่ดำเนินการแทนโจทก์ในการยื่นคำร้องขอเฉลี่ยทรัพย์สินในคดีหมายเลขแดงที่ 1215/2545 ของศาลจังหวัดพัทลุง ก็คือนายโยธิน สรรพากรภาค 12 ซึ่งปฏิบัติราชการแทนอธิบดีของโจทก์ เมื่อเป็นดังนี้ย่อมต้องถือว่าโจทก์ทราบการตายของนายอุดมแล้วตั้งแต่วันที่โจทก์ยื่น

คำร้องขอเฉลี่ยทรัพย์สินในคดีดังกล่าว แม้ทางพิจารณาจะไม่ปรากฏว่า โจทก์ยื่นคำร้องขอเฉลี่ยทรัพย์สินเมื่อใด แต่ปรากฏจากหนังสือแจ้งผลคดีของอัยการจังหวัดพัทลุงว่า เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2547 ศาลจังหวัดพัทลุงมีคำสั่งอนุญาตให้โจทก์เฉลี่ยทรัพย์สินในคดีนี้ได้ กรณีจึงถือได้ว่าอย่างช้าที่สุดในวันที่ 10 พฤษภาคม 2547 โจทก์รู้ถึงความตายของนายอุดมแล้ว การที่โจทก์ฟ้องจำเลยเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2549 ซึ่งพ้นกำหนด 1 ปี นับแต่วันที่โจทก์รู้ถึงความตายของนายอุดม สิทธิเรียกร้องของโจทก์ต่อกองมรดกของนายอุดมจึงขาดอายุความตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1754 วรรคสาม จำเลยในฐานะผู้ค้าประกันย่อมยกข้อต่อสู้ดังกล่าวขึ้นอ้างได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 694 ที่ศาลภาษีอากรกลางพิพากษามานั้นชอบแล้ว อุทธรณ์ของโจทก์ฟังไม่ขึ้น"

องค์คณะ

ทองหล่อ โฉมงาม · องอาจ โรจนสุพจน์ · ชาลี ทัพภวิมล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/743/2552>